

Redactor șef: Moize Florin

Colectivul de redacție:

prof. Galan Mihaela

prof. Chiper Ionuț-Alin

Această revistă este creată pentru profesori. Oferă posibilitatea de publicare a articolelor sau resurselor educaționale.

Această revistă are încheiat parteneriat educațional cu Colegiul Național Catolic “Sf. Iosif” Bacău și Școala Gimnazială “George Bacovia” Bacău și este deschisă oricărei colaborări. Pentru detalii puteți scrie un mail la: moizeflorin@cncsi.ro

Tot conținutul aparține exclusiv profesorilor care au publicat, proprietarii platformei nefiind răspunzători în nici un fel de copyright sau infrigment.

Cuprins

CURRICULUM LA DECIZIA ȘCOLII – FACTOR DE MOTIVAȚIE PENTRU O ÎNVĂȚARE DE CALITATE, Autor: Vitalaru Lăcrămioara-Nicoleta, Învățăământ preșcolar	4
MORALITATEA ACTELOR UMANE, Autor: Pr. Săboanu Anton , Catehism, Teologie	8
Pietricica și caracatita, Autor: Roxana Draghin, Învățăământ primar	9
Mănăstirea Neamț, Autor: Vitalaru Lăcrămioara-Nicoleta, Învățăământ preșcolar.....	10
VIRTUȚILE, Autor: Pr. Săboanu Anton, Catehism, Teologie	12

CURRICULUM LA DECIZIA ȘCOLII – FACTOR DE MOTIVAȚIE PENTRU O ÎNVĂȚARE DE CALITATE, Autor: Vitalaru Lăcrămioara-Nicoleta, Învățămint preșcolar

Școala Gimnazială „George Bacovia” Bacău

Școala românească de azi este în plin proces de restructurare și reorganizare. Rolul școlii este de a-i ajuta pe toți tinerii să reușească în viață, iar aceasta este condiționată de reușita școlară. Astfel, se impune atât revalorizarea dimensiunii subiective a actului educațional, cât și crearea unui spațiu educațional care să contribuie la restabilirea dialogului dintre individ și societate, subiectiv și obiectiv, rațional și afectiv. Se produc astfel mutații importante în sfera sistemului de valori și se aduce în prim plan individualitatea.

Modificările apărute în evoluția societății românești, și nu numai, se reflectă și în modul de organizare și derulare a învățământului, de la nivel macroeducațional, până la ora de curs. Societatea contemporană este mult diferită de societatea secolului trecut, chiar mai mult decât atât, societatea se află într-o schimbare continuă, într-un ritm din ce în ce mai accelerat. Pentru a supraviețui și pentru a avea succes, omul societății actuale are nevoie de competențe de comunicare, de adaptabilitate la un mediu profesional în continuă schimbare, de disponibilitatea și capacitatea de schimbare a profesiei, și pentru toate acestea are nevoie de cunoașterea mediului cotidian și de o gândire științifică structurată. Formarea și dezvoltarea acestei gândiri științifice va trebui realizată nu atât la un nivel teoretic cât la un nivel practic-aplicativ, strâns legat de realitate, de mediul propriu, practic, de viața cotidiană.

Unul dintre motivele esențiale pentru care oamenii urmează școala, este *reușita socială*: mergem la școală pentru a reuși în viață, pentru a promova în societate, pentru a câștiga un statut social superior. De aceea, coordonatele valorice ale *modelului dominat* de reușită socială reprezintă elemente fundamentale ale motivației învățării, influențând totodată dinamica pieței forței de muncă, învățarea pe durata întregii vieți și, în ultimă instanță, calitatea capitalului uman și tipul de societate spre care ne îndreptăm.

În acest spirit, prezența curriculum-ului la decizia școlii în planurile cadru de învățământ constituie o oportunitate. Astfel, se vine în întâmpinarea dorinței unor profesori, de a depăși conținuturile din trunchiul comun, fiind și o dovadă în plus a unui învățământ deschis, consonant cu democratizarea societății noastre. Prin sistemul opțiunilor multiple sunt create șanse de adecvare și definire a traseelor individuale de învățare ale elevilor. Pe lângă decizia de tip curricular a fiecărei școli, are loc implicarea familiei în viața școlii, realizarea de noi programe axate pe dobândirea de către elevi a unor cunoștințe funcționale și a unor competențe complexe și variate, nu doar intelectuale. Curriculum-ul elaborat de școală proiectează și construiește în zona trans și interdisciplinară. Opționalul deschide noi perspective creativității la nivelul practicii școlare a învățătorului, profesorului, devenind astfel „un conceputor al curriculum-ului”, el orientându-și proiectarea pornind de la obiective clar definite pe care le va urmări pe toată durata desfășurării opționalului, sprijinindu-se pe vehicularea unor conținuturi accesibile elevului, conținuturi construite de către elev prin aplicarea unor strategii didactice centrate pe nevoile, interesele, deprinderile și abilitățile existente așteptate. Aplicarea planurilor-cadru pentru toate nivelurile de școlarizare permite decongestionarea și flexibilizarea programului școlar prin:

- creșterea progresivă în funcție de vârstă a predării disciplinelor și activităților cuprinse în curriculum-ul la decizia școlii, care permite elevilor să-și dezvolte abilități și deprinderi pe acele arii curriculare care reprezintă interesul lor major;
- renunțarea la caracterul excesiv teoretizant al programelor și manualelor, simultan cu creșterea caracterului aplicativ al cunoștințelor și activităților;
- atingerea obiectivelor în și prin activitățile desfășurate în clasă;
- stimularea motivației elevilor pentru învățare;
- creșterea responsabilității elevilor și a școlii pentru calitatea și finalitățile procesului de educație în școală.

Diferențierea curriculară vizează adaptarea procesului de predare-învățare la posibilitățile aptitudinale, la nivelul intereselor cognitive, la ritmul și stilul de învățare al elevului. Această strategie diferențiată redă trecerea de la „o școală pentru toți” la „o școală pentru fiecare”, trecere care poate fi realizată tocmai prin posibilitățile oferite de proiectarea și aplicarea onestă

a curriculum-ului la decizia școlii și în condițiile în care au loc într-adevăr trecerea de la centrarea pe conținuturi la centrarea pe nevoile și interesele elevului.

Programa de opțional poate avea o structură diferită în funcție de ciclurile curriculare, finalitățile învățământului și particularitățile unității școlare. Educația nu exclude existența unor procese în care se pot aplica anumite principii generale acumulându-se experiență și furnizându-se astfel modele care au funcționat în alte cazuri similare. Opționalul oferă elevilor posibilitatea unui transfer de cunoștințe în rezolvarea unor situații diferite de cele din lecții, transfer favorizat de transdisciplinaritate. Permite elevului generarea unui plus de informații față de ceea ce posedă până în momentul respectiv.

Curriculum-ul la decizia școlii trebuie văzut ca parte a întregului curriculum și nu ca lipsit de relevanță în legătură cu cel național în vigoare sau fiind în contradicție cu acesta. Elevul are nevoie de a experimenta un curriculum coerent, și nu unul fragmentat, incoerent. De exemplu, aprofundarea curriculum-ului pe discipline este focalizată pe nevoile identificate ale acelor elevi, care au dificultăți la una sau mai multe discipline studiate. Pentru a motiva o persoană care învață, curriculum-ul trebuie să fie:

- relevant pentru nevoile persoanei respective, așa cum și le identifică aceasta și să o angajeze activ în propriile alegeri privind învățarea;
- variat în ceea ce privește metodologia de implementare, dar cu accent pe nevoia de a folosi metode de învățare activă și experiențială;
- motivant, prin oferirea constantă de feed-back pozitiv.

Curriculum-ul la decizia școlii reprezintă ansamblul proceselor pe care fiecare școală le propune în mod direct elevilor săi, în cadrul ofertei curriculare proprii. Alegerea și construirea unui opțional deschide noi perspective creativității profesorilor, la nivelul practicii școlare, ei orientându-și proiectarea pornind de la obiective clar definite, pe care le vor urmări în timp, sprijinându-se pe vehicularea unor conținuturi accesibile elevilor, prin aplicarea unor strategii didactice centrate pe nevoile, interesele, deprinderile și abilitățile acestora.

Bine conceput, un asemenea curs poate să ofere soluții pentru câteva dintre provocările actuale ale procesului de predare-învățare-evaluare:

- reorganizarea cunoașterii școlare prin abordări integrate, deschise către valorificarea deopotrivă a achizițiilor învățării dobândite de elevi în mediul formal, dar și în cel nonformal;
- dobândirea de către elevi a unor achiziții complexe, care decurg din domeniile de competențe cheie, dar și din alte sisteme referențiale care deschid lumea școlii către viața reală;
- transferabilitatea competențelor și implicațiile acestora asupra predării-învățării-evaluării;

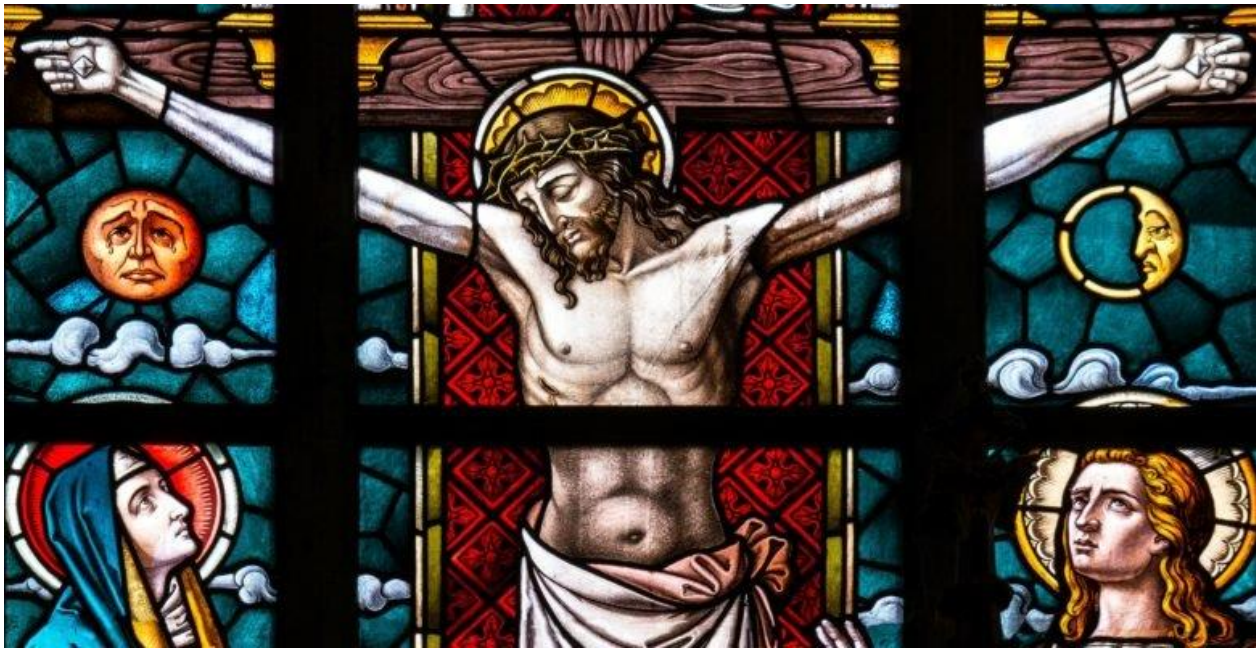
– oferirea unui mod de generare a conținuturilor învățării, care ia în considerare variabile precum interesele elevilor, nivelul de performanță, diferențierea și personalizarea învățării, resursele didactice de care dispune școala, modalități flexibile de abordare a timpului școlar.

– dezvoltarea unor demersuri practice care facilitează participarea activă la rezolvarea sarcinilor în grup, valorificarea potențialului fiecărui elev, dându-i sentimentul utilității lui în procesul de predare-învățare-evaluare.

Un asemenea curs va scurta drumul de la abordarea teoretică, la punerea în practică a noțiunilor dobândite, într-un cadru nou integrat, va crea valoare adăugată prin contribuția directă la dezvoltarea cadrului curricular existent, prin susținerea abordării integrate și prin promovarea competențelor cheie și profesionale, pentru integrarea viitoare a elevilor pe piața muncii.

Bibliografie:

1. Chiș, V., Provocările pedagogiei contemporane, Cluj-Napoca, Editura Presa Universitară Clujeană, 2002
2. Crețu, C., Curriculum diferențiat și personalizat, Iași, Editura Polirom, 1998
3. Cucuș, C., Pedagogie, Iași, Editura Polirom, 2002
4. Stanciu, M., Reforma conținuturilor curriculare, Iași, Editura Polirom, 2001.

MORALITATEA ACTELOR UMANE, Autor: [Pr. Săboanu Anton](#) , [Catehism](#), [Teologie](#)

Omul este părintele faptelor sale

- Izvoarele moralității
 - obiectul ales – un bine spre care se îndreaptă voința
 - scopul – o mișcare a voinței spre scop
 - împrejurările – contribuie la sporirea sau micșorarea bunătății unui act moral dar nu pot schimba calitatea morală a unei acțiuni.

Un act bun din punct de vedere moral presupune: bunătatea obiectului, a scopului, a împrejurărilor

- Scopul nu scuză mijloacele
 - Obiectul alegerii poate singur să vicieze o întreagă acțiune; dacă obiectul este rău în sine – furtul, violența, desfrânarea, minciunea, etc. –acțiunea în sine este rea chiar dacă scopul este bun – de ex. a dori să ajuți pe cineva.

Pietricica și caracatița, Autor: Roxana Draghin, Învățământ primar

Pietricica și caracatița
după Henri Cornelus

Textul „Pietricica și caracatița” este un **text literar**. Scrie trei argumente care să demonstreze acest aspect.

Caută informații despre **murenă și caracatiță**. Scrie câte trei aspecte științifice despre fiecare animal acvatic

PROVOCARE FONETICĂ
Găsește în text trei cuvinte care conțin grupuri de litere și trei cuvinte care cuprind grup de sunete. Desparte în silabe cuvintele.

PROVOCARE DE VOCABULAR
Scrie cuvinte cu înțeles asemănător pentru următoarele cuvinte: **fin, sever, primejdie, rapace, dușmanca, a vorbi, înspăimântător, a se urni, a se năpusti, morman**. Folosește un dicționar.

PROVOCARE ORTOGRAFICĂ
Scrie cinci cuvinte care se scriu cu consoana dublă „n”.

PROVOCARE GRAMATICALĂ
Analizează gramatical **un substantiv, un adjectiv, un pronume** identificate în text.
„De unde **vii**?” – în acest context, cuvântul „vii” este o formă a verbului „a veni”. Scrie două enunțuri în care cuvântul „vii” să fie altă parte de vorbire. Scrie ce parte de vorbire mai poate fi.

PROVOCARE „EXPRESIVĂ”
Scrie cinci **comparații** din text. Alege-le pe cele mai sugestive.
Transcrie **fragmentul care descrie casa submarină** a caracatiței. Realizează alături un desen care să redea imaginea din adâncuri.
Desenează murenă, caracatița și pietricica, așa cum ți le imaginezi și scrie **însușiri** care le caracterizează ca personaje ale acestui text. Nu uita! Însușirile sunt prezentate direct sau reies din acțiuni, comportamente, comunicare.

PROVOCAREA CITITORULUI
Transcrie din text cuvintele pietrei care definesc prietenia. **Ce este un prieten?** Scrie un text de minim 10 rânduri prin care răspunzi acestei întrebări. Argumentează ceea ce scrii.
Scrie **trei proverbe** despre prietenie. Alege unul dintre el și explică sensul mesajului transmis.

Mănăstirea Neamț, Autor: [Vitalaru Lăcrămioara-Nicoleta](#), [Învățământ preșcolar](#)

Mănăstirea Neamț se află la doar 12 km de Cetatea Neamțului, într-o poiană înconjurată din toate direcțiile de dealuri împădurite.

Cea mai veche și cea mai mare mănăstire din Moldova, Mănăstirea Neamț este atestată pentru prima dată documentar în anul 1407. Numeroși istorici susțin teorii conform cărora așezământul monahal din această zonă este mult mai vechi.

În forma inițială, mănăstirea a forma unui așezământ de piatră pe loc veche de peste un secol cunoscută dre Mănăstirea Neamț a fost ridicată în sec

Mănăstirea Neamț este astăzi amintită în mod special în legătură cu marele voievod Ștefan cel Mare și Sfânt ce a avut o grijă deosebită de acest lăcaș de cult, modernizând mănăstirea și aducând-o în forma în care aceasta poate fi vizitată și astăzi.

Viața în Mănăstirea Neamț pare să nu se fi schimbat mult din vremurile lui Ștefan cel Mare. Călugării păstrează o viață simplă și pun mare preț pe protejarea acestui monument de o imensă importanță cultural- istorică nu doar pentru zona Moldovei, ci pentru întreaga țară.

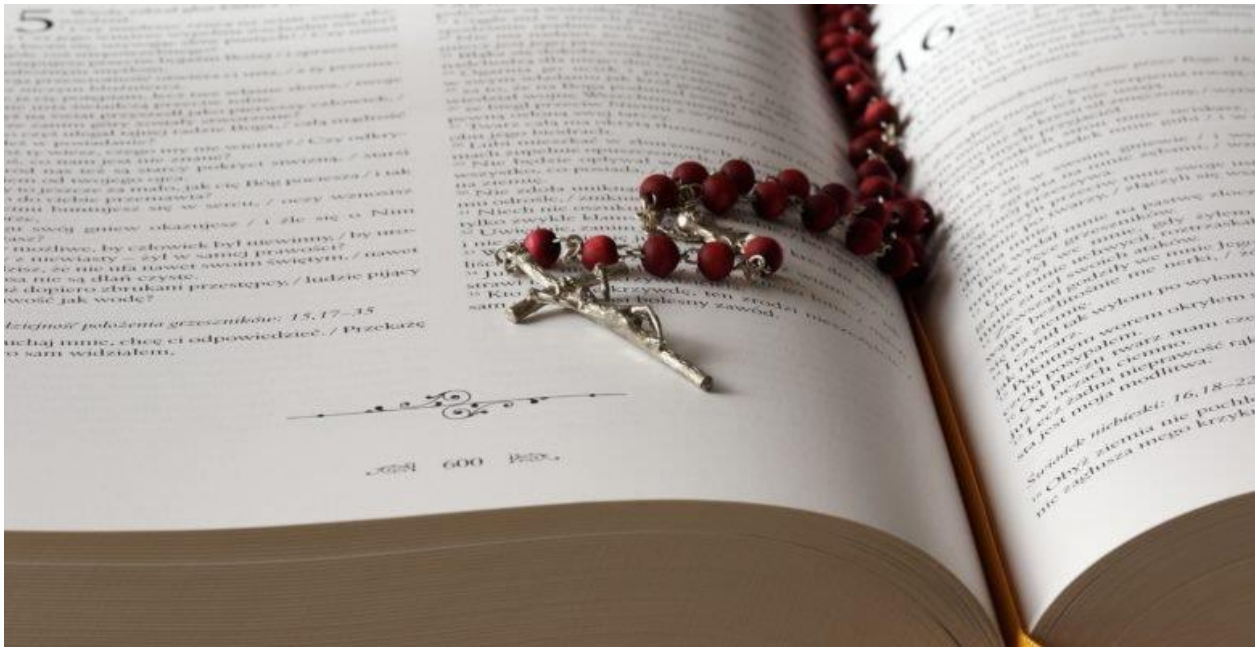
Façadele bisericii sunt decorate cu motive arhitecturale de mare valoare, impresionante pentru privitorul ce ajunge să viziteze pentru prima dată biserica Neamț. Mănăstirea urmează aceleași trăsături de arhitectură specifice zonei, însă pare cumva să adauge ceva în plus, ceva grandios ce impune respect și umple întreg locul cu o bogată aură despre care turiștii, vorbesc adesea în povestirile lor.

Pictura din interiorul bisericii este efectuată în două etape, în timpul lui Ștefan cel Mare și în perioada lui Petru Rareș, însă o mare parte din operele originale au fost distruse de-a lungul istoriei zbuciumate a mănăstirii ce a suferit numeroase incendii devastatoare.

Biblioteca mănăstirii, de la primele ei începuturi, a devenit utilă pentru ctitorii ei, atât pentru educare cât și pentru informare și a acționat paralel ca “școală” care a existat aici și care, în prima jumătate a secolului XV-lea, a avut rezultate dintre cele mai bune. Un număr însemnat de cărți cu caracter chirilic sunt tipărite la Mănăstirea Neamț între anii 1807-1875 și cu caracter latin după 1922 și până în prezent.

Iubesc această mănăstire importantă plină de încărcătură istorică și de câte ori ajung să o vizitez mă simt mândră pentru că pot să calc pe urmele strămoșului meu, ȘTEFAN CEL MARE!!!

☺ VĂ MULȚUMESC PENTRU TIMPUL ACORDAT!

VIRTUȚILE, Autor: Pr. Săboanu Anton, Catehism, Teologie

Virtuțile – dispoziții ferme și firești de a face binele

Virtuțile umane – atitudini ferme, dispoziții stabile, perfecțiuni devenite obișnuințe ale inteligenței și voinței care ne orânduiesc faptele ordonându-ne pasiunile și conducându-ne comportamentul după rațiune și credință.

Virtuțile umane sunt dobândite în mod uman prin repetarea actelor bune

Virtuțile cardinale reprezintă un pivot în jurul căruia se grupează celelalte virtuți.

PRUDENȚA – discerne adevăratul bine, alege mijloacele

- nu este timiditate, frică și nici fățărnicie.
- Omul prudent cântărește acțiunile urmând judecata de conștiință.

DREPTATEA – a da lui Dumnezeu și aproapelui ce i se cuvine

- Respectă drepturile fiecăruia, stabilește relații cu ceilalți corecte, duce la armonie

TĂRIA – în dificultăți, asigură fermitate și statornicie în bine

- învinge teama – chiar și teama de moarte, înfruntă încercările și persecuțiile, învinge ispitele și obstacolele vieții morale

CUNMPĂTAREA – moderează atracțiile plăcerilor și aduce echilibru în folosirea bunurilor create

- duce la stăpânirea voinței asupra instinctelor

Virtute sunt rezultatul harului lui Dumnezeu și a străduinței omului

VIRTUȚILE TEOLOGALE – daruri care însuflețesc, întemeiază și caracterizează comportamentul moral al creștinului

CREDINȚA – credem în Dumnezeu și revelație

- credința fără fapte e moartă –
- Credința trebuie păstrată, trăită, mărturisită

SPERANȚA – încrederea în făgăduințele lui Cristos

- se exprimă și se hrănește prin rugăciune

IUBIREA – pe Dumnezeu mai presus de toate – pe aproapele ca pe noi înșine

- porunca cea nouă
- inclusiv față de dușmani